

ВІДГУК

**офіційного опонента доктора економічних наук, професора
ШТАНГРЕТА АНДРІЯ МИХАЙЛОВИЧА
на дисертаційну роботу Колещука Ореста Ярославовича
«Методологія стратегічного управління інноваційністю підприємств»,
представлену на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук за
спеціальністю 08.00.04 — економіка та управління підприємствами
(за видами економічної діяльності)**

**АКТУАЛЬНІСТЬ ТЕМИ ДИСЕРТАЦІЇ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК З НАУКОВИМИ
ПРОГРАМАМИ, ПЛАНАМИ, ТЕМАМИ**

Останніх кілька десятиліть для українських підприємств можна визначити як такі, що вимушено орієнтують їх на виживання. Причинами цього є як складні трансформаційні процеси в економіці, політичне та соціальне напруження, військові дії, так і фактична відкритість митних кордонів, коли рівень конкуренції зі сторони іноземних товаровиробників щорічно посилюється. Такі терміни як «інновації», «інноваційна діяльність» та «інноваційний розвиток» в умовах низької рентабельності, або ж і збитковості, в підприємницьких колах застосовуються доволі рідко. Теоретична база забезпечення інноваційного розвитку сформована виходячи із безпечних умов функціонування підприємств, що фактично не відповідає реальних умовам ведення бізнесу.

Дисертація Колещука О. Я. є важливим кроком в розробленні і науковому обґрунтуванні теоретико-методологічних положень, практичних рекомендацій щодо формування стратегічного управління інноваційністю підприємств в умовах змін зовнішнього середовища, обумовлених трансформаційними процесами, що відбуваються в економіці України. Відтак, робота є актуальною і має суттєве наукове значення та вирішує поставлену наукову проблему.

Тема дисертації повною мірою пов'язана із науковими темами, що виконуються у рамках науково-дослідної роботи Національного університету «Львівська політехніка»: «Формування та використання економічного потенціалу підприємств, галузей, регіону» (номер державної реєстрації 0118U001539), «Обґрунтування інноваційно-інвестиційних стратегій, програм і проектів розвитку господарських структур, галузей та регіонів» (номер

державної реєстрації 0118U001536), «Економічна діагностика підприємств, галузей та регіонів у процесі забезпечення їх сталого розвитку» (номер державної реєстрації 0118U001538), а також виконувалася в межах науководослідної роботи Української інженерно-педагогічної академії: «Управління розвитком суб'єктів господарювання на засадах інноваційної економіки» (номер державної реєстрації 0119U000326).

СТУПІНЬ ОБГРУНТОВАНOSTІ ТА ДОСТОВІРНОСТІ НАУКОВИХ ПОЛОЖЕНЬ, ВИСНОВКІВ І РЕКОМЕНДАЦІЙ ДИСЕРТАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Ознайомлення із змістовим наповненням дисертації, автореферату та публікацій автора дозволяє зробити висновок про те, що наукові положення, висновки й рекомендації, сформульовані в дисертаційній роботі, характеризуються належним рівнем обґрунтованості та достовірності. Це аргументовано підтверджується глибоким та критичним аналізуванням фундаментальних наукових праць за проблемами стратегічного управління інноваційністю підприємств, зокрема вітчизняних і зарубіжних джерел щодо стратегічного управління підприємствами і основних напрямів еволюційного розвитку концепції інноваційності підприємств, влучним застосуванням класичних положень теорії управління, оглядом матеріалів щодо ретроспективного розвитку та сучасного стану промисловості в Україні, використанням широкого спектру загальнонаукових і спеціальних методів дослідження, адекватним підбором та аналізуванням значного масиву офіційного статистичного матеріалу щодо тенденцій функціонування вітчизняних машинобудівних підприємств, успішною апробацією теоретико-прикладних розробок на міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференціях, їх дискусійним обговоренням за результатами виступів на наукових семінарах, а також результативним впровадженням у діяльність вітчизняних підприємств.

Одержані результати дисертаційної роботи характеризуються науковою новизною, придатні для подальшого удосконалення існуючих і розроблення нових методологічних положень й прикладних аспектів забезпечення формування стратегічного управління інноваційністю підприємств.

СТРУКТУРА ТА ЗМІСТ ОСНОВНИХ ПОЛОЖЕНЬ ДИСЕРТАЦІЙНОЇ РОБОТИ

Дисертаційна робота Колещука О. Я. за структурою складається зі вступу, п'яти розділів, списку використаних джерел і додатків. Обсяг основного тексту дисертації становить 362 сторінок. Робота містить: 49 таблиць, з них 7 займає 10 повних сторінок; 141 рисунок, з них 14 займають 14 повних сторінок; 16 додатків – на 118 сторінках; список використаних джерел з 515 найменувань – на 51 сторінці. За змістом, структурою та оформленням дисертація повністю відповідає вимогам МОН України.

У першому розділі «Теоретичні засади стратегічного управління інноваційністю підприємств» (с. 37–101) розглянуто гносеологічні аспекти стратегічного управління інноваційністю підприємств, дефініції та складові; подано генезис поняття «стратегічне управління інноваційністю підприємств»; проведено логіко-історичне обґрунтування трансформації наукових концептуальних поглядів на стратегічне управління інноваційністю підприємств; розглянуто зарубіжний досвід процесу формування інноваційної платформи розвитку підприємств.

В межах другого розділу «Методологічне підґрунтя формування стратегічного управління інноваційністю підприємств» (с. 102–156) розглянуто сучасний модельний ряд оцінювання об'єктивних передумов формування інноваційності підприємств; запропоновано систему оцінювання інноваційної рефлексії як поліструктурного стану визначення рівня сприйняття процесу інноваційності підприємств на основі інноваційної адаптивності, інноваційної активності та інноваційної гнучкості; розроблено інноваційну платформу як основу формування методологічних аспектів стратегічного управління інноваційністю підприємств; розглянуто методи оцінювання ефективності формування стратегічних орієнтирів управління інноваційністю підприємств.

У третьому розділі ««Діагностика детермінант та передумов формування моделей розвитку інноваційності машинобудівних підприємств» (с. 157–206) досліджено тенденції розвитку машинобудівних підприємств України; розроблено науковометодичні аспекти оцінки рівня інноваційної рефлексії підприємств на основі просторово-динамічного підходу; проведено комплексне інтегральне оцінювання ступеня інноваційної рефлексії машинобудівних підприємств як основи визначення рівня сприйняття альтернативних сценаріїв стратегічного управління інноваційністю.

У четвертому розділі ««Формування ефективної системи стратегічного

управління інноваційністю машинобудівних підприємств» (с. 207–274) запропоновано науково-практичні аспекти формування ефективної системи стратегічного управління інноваційністю машинобудівних підприємств; удосконалено науково-практичний підхід до генерування ад'єктивних рішень; розроблено організаційно-економічне забезпечення процесу управління інноваційністю підприємств; запропоновано просторово-часову модель формування інноваційності підприємств на основі концепцій дифузій.

У п'ятому розділі «Концептуальні основи стратегічного управління інноваційністю машинобудівних підприємств» (с. 275–380) розроблено інтегрований механізм стратегічного управління інноваційністю машинобудівних підприємств; сформовано основи інтелектуалізації концептуально-стратегічного мислення в управлінні машинобудівними підприємствами з використанням теорії хаосу; побудовано полі-об'єктивну модель стратегічного управління інноваційністю підприємств на основі когнітивних механізмів активно-адаптивного розвитку; побудовано комплексну систему трансферу технологій як визначальної конгруентної основи формування стратегій управління інноваційністю підприємств (фабрика знань, знаннево-орієнтована економіка, креативна економіка, генерація знань).

В межах усіх розділів і підрозділів дисертації простежується логічно послідовне та обґрунтоване вирішення наукової проблеми дослідження, що полягає в обґрунтуванні теоретичних і методологічних постулатів формування стратегічного управління інноваційністю підприємств, розробленні практичних рекомендацій, концептуальних і теоретико-методичних підходів до формування комплексного інструментарію для реалізації запропонованих напрямів стратегічного управління інноваційністю підприємств. Таким чином, можна зробити висновок про те, що дисертація є завершеною науково-дослідною роботою із логічно зв'язною, цілісною композицією, науковим стилістичним наповненням та авторською манерою викладення матеріалу.

НАУКОВА НОВИЗНА РЕЗУЛЬТАТІВ ДОСЛІДЖЕННЯ

Ознайомлення зі змістом дисертації та автореферату дало змогу виокремити елементи наукової новизни у сформульованих автором положеннях дисертаційної роботи, серед яких найбільший науковий інтерес становить таке:

– розроблено комплексний теоретичний концепт стратегічного управління інноваційністю підприємств, що ґрунтується на гносеології, типології, систематизації та взаємозв'язку основних понять теоретичного базису дослідження за допомогою структурно-декомпозиційного аналізу поняття «стратегічне управління інноваційністю підприємств», що представляє собою результат наукової (когнітивної) діяльності, створює комплексну інтерпретаційну модель семантичного розвитку предметної площини дослідження, яка демонструє просторові ознаки і дефініційну структуру, етимологічні й асоціативні характеристики базових понять дослідження;

– розроблено просторово-часову модель побудови цілісної концепції дифузій інноваційності підприємств, яка базується на синхронному, діахронному підходах і моделях хвильової дифузії, має дискретний і потенційний характер поширення, враховує основні властивості інноваційності підприємств у рамках просторово-часового процесу сприйняття інноваційності економічним бізнес-середовищем, дає можливість визначити траєкторії неоднорідності й нерівномірності соціального та економічного розвитку підприємств;

– розроблено інтегрований механізм стратегічного управління інноваційністю підприємств, основою якого є сукупність взаємопов'язаних і взаємообумовлюючих структурно-локальних механізмів та структурно-якісна система інноваційних управлінських методів і форм, цільовою функцією яких є раціональне формування стійких закономірностей у розвитку інноваційності, що дозволяє змінювати інноваційну поведінку підприємств, створює можливість імпульсного моделювання траєкторії розвитку підприємств під впливом збуджуючих управлінських дій з вибором оптимального атратора їх функціонування;

– сформовано науково-теоретичні основи ідентифікації та параметризації інноваційності як перманентного економічного процесу, які, на відміну від існуючих, базуються на продукуванні інноваційного креативного знання революційного характеру, що є підґрунтям для переходу до нового технологічного укладу як фундаментальної основи суспільного розвитку шляхом активного сприяння науково-технічній та інноваційній діяльності із застосуванням наявного і прихованого потенціалу (промислового, економічного, ресурсного, освітнього, оборонного, наукового та ін.) конкретної економічної системи й суспільства в цілому;

– запропоновано теоретико-методологічні засади стратегічного управління інноваційністю підприємств, які, на відміну від існуючих, базуються на аргументованій системі наукових методів здійснення вибору сукупності засобів, прийомів, принципів, форм, методик дослідження, формуючи концептуальний виклад мети, змісту дослідження; забезпечуючи отримання об'єктивної, точної, систематизованої інформації про процеси та явища як основи сучасних інноваційних знань і поглядів в управлінні підприємством, що дозволяє дослідити характеристики системності й цілісності інноваційності як об'єкта наукового знання з урахуванням стратегічних пріоритетів і цілей управлінського процесу;

– розглянуто методичні аспекти до оцінки інноваційної рефлексії підприємств, які, на відміну від існуючих, ґрунтуються на застосуванні просторово-динамічного підходу до аналізування діяльності машинобудівних підприємств за напрямками (активність, адаптивність, гнучкість), їх складовими (інвестиційна, управлінська, науково-дослідна, виробнича, кадрова, інформаційна, організаційно-економічна, фінансова) та показниками, результатом реалізації якого є характеристика ступеня інноваційної рефлексії як рамкової умови сприйняття інноваційності машинобудівним підприємством, що забезпечують виявлення можливості і готовності підприємства до інноваційності, компілювати сценарії стратегій управління інноваційністю машинобудівних підприємств з метою підвищення рівня їх конкурентоспроможності та виходу на нові ринки;

– сформовано науково-методичний підхід до формування організаційно-економічного забезпечення процесу управління інноваційністю підприємств, що, на відміну від існуючих, базується на використанні економіко-технологічних аспектів до прогнозування рівня інноваційної рефлексії підприємств та краудфандінгу як стратегічного інноваційного інструменту інституційної модернізації фінансового забезпечення та дозволяє вибрати стратегічні напрями ефективно-орієнтованої інноваційної поведінки підприємств для створення інноваційної комунікації в сучасному бізнес-середовищі;

– сформовано науково-практичні аспекти формування ефективної системи стратегічного управління інноваційністю підприємств, які, на відміну від існуючих, ґрунтуються на консолідації факторного, системного, ситуаційного підходів та функціональному концепті, результатом реалізації яких є розроблення раціонально-організаційної структури управління

інноваційними процесами та інноваційною діяльністю підприємства для ітерації цілей і завдань стратегічного управління інноваційністю підприємств через розроблення сценаріїв розвитку, що містять узгоджені й взаємопов'язані векторні орієнтири з урахуванням впливу екзогенних та ендогенних факторів;

– здійснено систематизацію моделей та інструментів забезпечення інноваційності підприємств, що, на відміну від існуючої, базується на типологізації їх сутнісних властивостей (визначенні рівня економічного розвитку, особливостей національної системи освіти і науки, державних інституціональних інновацій), що створюють основу для базисних технологічних й економічних інновацій; підтримують інноваційну активність, культуру підприємництва й зумовлюють формування інноваційного потенціалу підприємств;

– розроблено науково-практичний підхід до моделювання процесів розвитку інноваційності машинобудівних підприємств у стратегічному контексті, що, на відміну від існуючих, формується на основі обґрунтування економічної доцільності побудови адаптаційних моделей з використанням когнітивного моделювання стратегічних сценаріїв управління, запропонованих як результат імпульсного моделювання процесів інноваційності в системі вибору оптимального сценарію розвитку для забезпечення ефективного управління інноваційністю підприємств, та сприяє виявленню якісних закономірностей і характеристик взаємодії підприємств з соціально-економічними системами, що зумовлюють економічну етимологію інноваційності для формування стійкого бізнес-середовища в умовах інтелектуально-інформаційної конкуренції;

– розглянуто науково-практичні аспекти інтелектуалізації концептуально-стратегічного мислення управління інноваційністю машинобудівних підприємств, які, на відміну від існуючих, базуються на теоретико-дедуктивно-системній фундаментальній науковій основі формування інноваційності (типології інновацій; аналізуванні інноваційності на рівні підприємств; розробленні моделей науково-технічного прогресу і врахування чинників, що характеризують інтелектуальну і інноваційну діяльність при побудові виробничих функцій; створенні моделей економічного зростання з урахуванням інноваційної рефлексії; аналізуванні і моделюванні дифузії інновацій; моделюванні раціональної поведінки), що є підґрунтям до продукування креативних поглядів для активного розвитку

підприємства на основі інноваційного мислення персоналу, досягнень науково-технічного прогресу з використанням теорії хаосу;

– розроблено теоретичні основи формування комплексної системи трансферу технологій у стратегічному управлінні інноваційністю підприємств, які, на відміну від існуючих, базуються на консолідаційній мережевій взаємодії (внутрішньофірмових, внутрішньодержавних, внутрішньоуніверситетських) учасників процесу інноваційності в рамках «стратегічних інноваційних мереж», що формують інтелектуально-креативно-інноваційне забезпечення, та є основою для реалізації розвитку наукомістких виробництв, скорочення циклів відновлення промислового устаткування і перепідготовки кадрів, прискорення впровадження інноваційних наукових розробок, створення гібридних інституціональних форм, що зменшує невизначеність зовнішнього середовища та компенсують дисбаланси взаємодії закладів вищої освіти, промисловості і держави.

ПРАКТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ ДОСЛІДЖЕННЯ

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що певні наукові положення дисертаційної роботи доведені до рівня конкретних пропозицій та методичних рекомендацій розвитку методико-прикладної бази забезпечення стратегічного управління інноваційністю підприємств.

Теоретичні висновки, науково-практичні рекомендації та інші результати наукових досліджень, викладені у дисертації, безпосередньо використали такі державні установи й організації, як Державне підприємство «Східний експертнотехнічний центр держпраці» (довідка № 01-06/796/1-01 від 03.12.2019 р.); ТОВ «АМГ-ІНВЕСТ» (довідка про впровадження № 08/455 від 29.08.2019 р.); Виконавчий комітет Харківської міської ради (довідка № 08/25/281/2-20 від 31.01.2020 р.); ТОВ «Харківтрансмашпроект» (довідка про впровадження № 158/С-1 від 15.10.2019 р.); Науково-дослідний центр індустріальних проблем розвитку НАН України (довідка № 01/16 від 31.01.2020 р.); ТзОВ «Пам'ять» (довідка № 20-03/2 від 10.12.2019 р.); ТзОВ «Захід-Буд-Сервіс» (довідка № 117 від 07.11.2019 р.), ТзОВ «Вамир-Гал» (довідка № 1102-01 від 03.12.2019 р.), ПП «Укртексколор» (довідка № 27/02/12-01 від 20.11.2019 р.), ПП «Автотехнобудсервіс» (довідка № 31/2-15 від 11.12.2019 р.), ТзОВ «Моршинська Дубрава» (довідка № 10-01-01 від 14.10.2019 р.); ТзОВ «Будівельна компанія АЛТУМ» (довідка № 02/30 від 02.10.2019 р.);

Дніпропетровський науково-дослідний інститут судових експертиз (довідка № 1271/09-16/01.1/20 від 30.04.2020 р.).

Ключові теоретико-методологічні та методико-прикладні положення дисертаційної роботи були впроваджені у навчальний процес Національного університету «Львівська політехніка» підчас викладання дисциплін: «Інноваційний розвиток підприємства», «Стратегічне управління підприємством», «Потенціал і розвиток підприємства», «Економіка та організація інноваційної діяльності», а також виконання курсового проекту «Економіка та організація інноваційної діяльності підприємства» для студентів напряму підготовки 051 «Економіка» (довідка про впровадження № 67-01-265 від 10.02.2020 р.).

ПОВНОТА ВІДОБРАЖЕННЯ НАУКОВИХ ПОЛОЖЕНЬ ДИСЕРТАЦІЙНОЇ РОБОТИ В ОПУБЛІКОВАНИХ АВТОРОМ ПРАЦЯХ

Теоретико-прикладні положення, висновки та рекомендації дисертаційної роботи, що містять визначені елементи наукової новизни, повною мірою знайшли відображення у 51 науковій праці загальним обсягом 36,01 друк. арк. (з них особисто авторові належить 31,34 друк. арк.), зокрема: 1 одноосібна монографія, 1 стаття у колективній монографії; 26 статей у наукових фахових виданнях України, із них 25 – у виданнях, внесених до наукометричних баз даних; 2 статті у зарубіжних виданнях; 1- у інших виданнях України; 20 тез доповідей у збірниках за матеріалами конференцій.

ДИСКУСІЙНІ ПОЛОЖЕННЯ ТА ЗАУВАЖЕННЯ ДО ДИСЕРТАЦІЇ

Щодо зауважень та положень дискусійного характеру, то можна вказати на таке:

– у підрозділі 1.1 автор розглядає гносеологічні аспекти стратегічного управління інноваційністю підприємств, зокрема визначаючи фактори та умови інноваційності (рис. 1.5, ст. 47). На нашу думку, в недостатній мірі акцентовано увагу на здатності українських підприємств здійснювати інноваційну діяльність, зокрема через низьку рентабельність продукції та відсутність необхідних фінансових ресурсів;

– у підрозділі 1.3 здобувач обґрунтовує вплив інноваційності підприємств на формування технологічних укладів. Вважаємо, що сформоване теоретичне

підгрунтя доцільно було підсилити інформацією щодо розвитку технологічних укладів в Україні та країнах-лідерах, що засвідчило б суттєве технологічне відставання вітчизняної промисловості, яке повинно бути враховано в процесі формування альтернативних варіантів стратегії управління інноваційністю кожного підприємства, орієнтуючи їх на максимально швидке подолання інноваційного розриву;

– у підрозділі 1.4 автор ретельно досліджує іноземний досвід стимулювання інноваційності, зокрема характеризує основні моделі формування та розвитку інноваційної діяльності (рис. 1.28, с. 85). На нашу думку, як основу для подальшого формування методологічних засад стратегічного управління інноваційністю українських підприємств доцільно було здійснити хоча б часткове порівняння показників інноваційного розвитку країн-лідерів та України щодо сприятливості інноваційного середовища та практики застосування стимулюючих інструментів;

– на рис. 2.10 (ст. 124) автором представлено систему складових та показників оцінки інноваційної рефлексії машинобудівних підприємств за функціональними напрямками. Поруч із важливістю кількісної характеристики рівня інноваційної рефлексії, потребує додаткового пояснення процес відбору показників до кожної складової, логічність їх поєднання в межах окремих груп та часткове дублювання, наприклад такого показника як «кількість робітників із вищою освітою»;

– на рис. 2.11 (ст. 128) здобувач розглядає етапи адаптивного, гнучкого та активного розвитку підприємств. На нашу думку, по-перше, зростання ролі знань супроводжується й збільшенням обсягів інформації; по-друге, визначені етапи лише частково актуальні для українських підприємств, діяльність яких в останні кілька десятиліть визначалася перш за все трансформаційними змінами в національній економіці, політичними й соціальними збуреннями;

– в підрозділі 3.1 представлено результати аналізу тенденцій розвитку машинобудування в Україні у 2010-2017 рр. Вважаємо, що отримані результати доцільно було доповнити аналізом інноваційної активності машинобудівних підприємств із визначенням рівня впливу ключових факторів;

– у підрозділі 3.3 здобувач запропонував методику розрахунку інтегрального показника інноваційної рефлексії машинобудівних підприємств. Додаткового пояснення вимагає авторська позиція щодо рівної ваги групових показників (ст. 200) в наслідок одночасного використання доволі широкого переліку різноаспектних абсолютних та відносних показників, а також

враховуючи результати опитування експертів, які представлені у підрозділі 5.2;

– у підрозділі 4.2 подано результати прогнозування рівня інтегрального показника інноваційної рефлексії сформованої сукупності машинобудівних підприємств, які отримані шляхом застосування методу експоненціального згладжування (ст. 229-249). На нашу думку, зважаючи на високу динаміку зовнішнього середовища, доцільно було хоча би відносно одного підприємства застосувати експертний метод, сформувавши кілька можливих прогнозів (оптимістичний, песимістичний та реалістичний) із врахуванням специфіки його фінансово-господарської діяльності та інноваційної активності;

– у підрозділі 5.1 автор висуває ідею об'єднання машинобудівних підприємств в кластери за рівнем розрахованого інтегрального показника інноваційної рефлексії (рис. 5.2, табл. 5.2, ст. 283-284). Вважаємо, що при об'єднанні в кластер, окрім рівня певного інтегрального показника, доцільно було враховувати також специфіку фінансово-господарської діяльності, географічне розташування, асортимент продукції, конкурентну позицію на ринку та інші важливі параметри;

– у підрозділі 5.2 (с. 321-326) здобувач визначає можливі види корпоративної стратегії при формуванні системи управління інноваційністю підприємства. Доцільно було розглянути можливість застосування виокремлених видів корпоративної стратегії в умовах сформованої в попередніх підрозділах групи машинобудівних підприємств, що надало б отриманим результатам цілісності та завершеності.

Загалом, вищезазначені зауваження жодним чином не применшують наукової та практичної цінності результатів дослідження і не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційної роботи.

ВІДПОВІДНІСТЬ ДИСЕРТАЦІЙНОЇ РОБОТИ ВИМОГАМ МОН УКРАЇНИ

Дисертація Колещука О. Я. є завершеною науково-дослідною роботою, що виконана самостійно автором на високому науково-теоретичному рівні. Дисертація написана українською мовою та оформлена відповідно до положень, норм і правил МОН України.

Автореферат за структурою і технічним оформленням відповідає визначеним МОН України стандартам. В авторефераті відображено ключові результати дисертаційної роботи та основні наукові здобутки автора. Зміст автореферату є ідентичним змісту основних положень дисертаційної роботи.

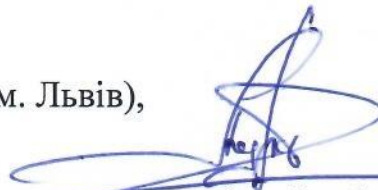
ЗАГАЛЬНИЙ ВИСНОВОК ПРО ДИСЕРТАЦІЙНУ РОБОТУ

Дисертація Колещука Ореста Ярославовича «Методологія стратегічного управління інноваційністю підприємств» виконана на високому науково-теоретичному рівні, а одержані автором в процесі дослідження результати характеризуються науковою новизною та мають теоретичну і практичну цінність. У дисертаційній роботі вирішена актуальна наукова проблема, що полягає в обґрунтуванні теоретичних і методологічних постулатів формування стратегічного управління інноваційністю підприємств, розробленні практичних рекомендацій, концептуальних і теоретико-методичних підходів до формування комплексного інструментарію для реалізації запропонованих напрямів стратегічного управління інноваційністю підприємств. Дисертація є завершеною науково-дослідною роботою та відповідає вимогам МОН України, які висуваються до робіт на здобуття наукового ступеня доктора економічних наук, зокрема, пп. 9, 10, 12 і 13 «Порядку присудження наукових ступенів», затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України № 567 від 24 липня 2013 р.

Усе вищевикладене дає можливість зробити висновок про те, що автор дисертаційної роботи Колещук Орест Ярославович заслуговує присудження наукового ступеня доктора економічних наук за спеціальністю 08.00.04 — економіка та управління підприємствами (за видами економічної діяльності)

Офіційний опонент:

завідувача кафедри фінансово-економічної безпеки, обліку та оподаткування
Української академії друкарства
Міністерства освіти і науки України (м. Львів),
доктор економічних наук, професор

А.М. Штангрет

Підпис завідувача кафедри фінансово-економічної безпеки, обліку і оподаткування Української академії друкарства, д.е.н., проф. А.М. Штангрета засвідчую:

Вчений секретар

Української академії друкарства
к.т.н., доцент

З.М. Сельменська